

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 389/2016
12.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ч., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ч., адвоката М.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 37/2014 од 25.09.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж 1 37/16 од 09.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ч., адвоката М.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 37/2014 од 25.09.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж 1 37/16 од 09.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К 37/14 од 25.09.2015. године, окривљени М.Ч. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 27.02.2014. године до 14.03.2014. године. Том пресудом на основу одредбе члана 86. КЗ према окривљеном М.Ч. изречена је мера безбедности забране управљање моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 1 (једне) године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара а на име трошкова кривичног поступка оштећеној Ј.В. износ од 93.000,00 динара све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а такође је обавезан да плати трошкове кривичног поступка о чијој ће висини бити одлучено накнадно, посебним решењем, док је оштећена Ј.В. упућена на парнични поступак

ради остваривања имовинскоправног захтева сходно одредби члана 258. став 4. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 37/16 од 09.02.2016. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Краљеву и браниоца окривљеног М.Ч., адвоката М.М. и пресуда Вишег суда у Краљеву К 37/14 од 25.09.2015. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Ч., адвокат М.М., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. у вези члана 68. став 1. тачка 10, члана 126. став 1. и члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и да истовремено одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, уз захтев да буде обавештен на седници већа.

Врховни касациони суд је након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ч., адвоката М.М. сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ч., адвоката М.М., је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Окривљени преко свог браниоца као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. у вези

члана 68. став 1. тачка 10, члана 126. став 1. и члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП, у вези са којима наводи да је првостепени суд решењем одбио предлог браниоца окривљеног да се у доказном поступку на главном претресу испита стручни саветник одбране Н.М. који је доставио питања и изнео примедбе на налазе и мишљења оба вештака, на који начин је онемогућио стручног саветника да изнесе своје ставове о предмету вештачења који би евентуално били од значаја за оцену одбране окривљеног у којој је тврдио да изведени докази не пружају поуздан основ за закључак о постојању узрочне везе између предузете радње и наступеле последице – саобраћајне незгоде.

По оцени Врховног касационог суда из изнетих навода произлази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу повреде из члана 68. став 1. тачка 10, члана 126. став 1. и члана 438. тачка 3. ЗКП, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ч. оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.